

когніції у всіх сферах, а також інтенсифікація навчання провідних спеціалістів засобом автоматизованого створення інтелектуальної продукції, аби їхній людський потенціал не почав зрівнюватися з потенціалом машини, а як і було раніше, випереджав його.

Література

1. Бодріяр Ж. Симулякри і симуляція. Київ: Основи, 2004. 231 с.
2. Кант І. Критика чистого розуму. Пер з нім. Київ: Юніверс, 2000. 504 с.

Еволюція підходів до навчання: від багаторічного ремесла до миттєвого доступу до знань

*Євген ОВДІЮК, здобувач III освітньо-наукового ступеня (PhD),
Науковий керівник тез — Світлана ШИРОКА, кандидат філос. наук, доцент
Національний аерокосмічний університет ім. М. Є. Жуковського
«Харківський авіаційний інститут»*

У минулому здобування знань було тривалим процесом: оволодіння ремеслу або професії тривало все життя, передавалося від майстра до учня, формуючи глибоке розуміння та навички. Передача знань була процесом накопичення і передачі досвіду від покоління до покоління, оскільки формування навичок вимагало безпосереднього спостереження та копіювання.

Друкарська революція, започаткована Гутенбергом, створила умови для самостійного отримання фундаментальних знань без необхідності постійної присутності в майстра, надавши доступ до книг широкому колу людей. А згодом з'явилися інститути та бібліотеки, що дозволило навчатися систематизовано та прискорило процес навчання. Це, в свою чергу, прискорило розвиток науки та технологій.

У сучасному світі темпи розвитку науки та технологій стали настільки високі, що інформація швидко втрачає актуальність. В інформаційному суспільстві темпи науково-технічного прогресу різко зростають, унеможлиблюючи підготовку фахівців для негайного включення їх у технологічний ланцюжок або систему освіти, тому що неможливо точно передбачити стан технологій або системи освіти, що буде сформовано до моменту випуску фахівця [3].

Завдяки онлайн-курсам, відеоконтенту, соціальним медіа та спеціалізованим платформам можна швидко освоїти нові навички або навіть опанувати професію. Але такий доступний формат орієнтований на миттєві потреби, а не на фундаментальне розуміння предмету. Сучасні платформи пропонують швидке рішення для набуття практичних навичок, але часто не передають глибинні знання та теоретичну базу.

Величезний потік інформації призводить до зміщення фокусу із глибокого вивчення теорії на засвоєння прикладних навичок. Багато молодих людей починають вважати, що фундаментальні знання зайві, адже можна просто знайти готове рішення в інтернеті. Швидкий доступ до інформації створює ілюзію знань, але насправді зосереджує увагу лише на практичному результаті, ігноруючи важливість теоретичного базису. Також короткі формати

навчання можуть призвести до поверхневого засвоєння знань на рівні патернів поведінки, така поведінка обумовлена «кліповим» (фрагментарним, мозаїчним, піксельним, колажним, калейдоскопічним) мисленням. Кліпова свідомість передбачає майже повну відсутність раціональних основ та чіткої логіки [1]. Це стає проблемою, коли виникає потреба вирішувати складніші завдання, які потребують теоретичного розуміння. Наприклад, «кліповість» позбавляє здатності до узагальнень, роздумів, вміння робити висновки на основі зіставлення фактів і виявлення зв'язків між ними, що призведе до зниження рівня успішності і коефіцієнта засвоєння і «виживання» знань [2].

Проблема, яку варто дослідити педагогічним науковцям більш детально – це пошук балансу між швидким доступом до прикладних знань та забезпеченням фундаментальної підготовки. Але в свою чергу і здобувачам потрібно розуміти що вони чекають від навчання, та породжувати попит на тип знань які запропонує система освіти. Як знайти цей баланс і чому важливо не відмовлятися від глибинного навчання? Нові виклики сучасності вимагають поєднання теоретичного та прикладного підходів, щоб створити всебічно підготовленого фахівця, який сам уміє швидко адаптуватися в ситуації, що змінюється, дати йому знання, універсальні за своєю суттю, на основі яких фахівець зможе швидко змінити себе в новій сформованій обстановці [3].

Література

1. Бахтіна Г. П. Інформатизація суспільства та проблема «кліпового мислення» [Електронний ресурс] / Г. П. Бахтіна. URL: <https://kpi.ua/1102-7> (дата звернення: 12.11.2024).
2. Шеховцева Т., Долінна М. «Кліпове» мислення як фактор формування підходу до інтерактивності освітнього процесу // Education and Human Studies. — 2020. DOI: 10.38014/ehs-ss.2020.3-1.13.
3. Семеріков С. О. Фундаменталізація навчання інформатичних дисциплін у вищій школі : монографія / С. О. Семеріков ; наук. ред. М. І. Жалдак, акад. АПН України, д. пед. н., проф. — Кривий Ріг : Мінерал ; Київ : НПУ ім. М. П. Драгоманова, 2009. — 340 с. : іл. — Бібліогр. : с. 284–339.

Ціннісний підхід у викладанні історії: виховання моральної свідомості та критичного мислення

Олександр ШИРОКИЙ, здобувач освіти

Науковий керівник – Георгій ПІВЕНЬ

Національний аерокосмічний університет ім. М. Є. Жуковського

«Харківський авіаційний інститут»

В умовах глобалізації та швидких соціальних змін, вивчення історії через призму цінностей набуває особливої важливості. Цінностями називають предмети (явища, їх властивості), які необхідні людині в якості засобів задоволення потреб та інтересів. Ціннісний підхід дозволяє не лише розуміти факти минулого, але й осмислювати їх у контексті моральних та етичних орієнтирів, які мають значення для сучасного суспільства. Оскільки історія впливає на формування світогляду та ідентичності, цінності виступають ключовим інструментом для розуміння соціальних процесів та культурних взаємовідносин. Глобалізація, з одного боку, збагачує нас новими поглядами,